

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0180 van 30 april 2013
in de zaak 2010/0296/SA/2/0279

In zake: de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
de heer [REDACTED]*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 31 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het uitblijven van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij, ingevolge de toepassing van artikel 4.7.23, §2 VCRO, het beroep wordt geacht afgewezen te zijn.

Met deze stilzwijgende beslissing heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede van 20 oktober 2009, waarbij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning werd verleend aan de tussenkomen partij voor het verharderen van een bedrijfsterrein, afgewezen.

Met een gedagtekende brief van 4 maart 2010 heeft de deputatie beslist dat het beroep geacht wordt afgewezen te zijn en dat de beslissing zoals genomen in eerste aanleg, herleeft.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 30 juli 2010 met nummer S/2010/0041 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 september 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij die in persoon verschijnt, mevrouw ■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jürgen DE STAERCKE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 16 juni 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 6 juli 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 20 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verharden van een bedrijfsterrein”*.

De aanvraag wordt ingediend als een aanvraag voor “technische werken” en als uitbreiding bij een bestaand vergund bedrijfsgebouw. Het gaat om de aanleg (uitbreiding) van een verharding, deels in beton en deels in betonklinkers als ondergrond voor de opslag van grond, zand, steenslag en bouwmaterialen, dienstig voor de aanleg van tuinverhardingen en opritten.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' gelegen in een zone voor ambachtelijke bedrijven en kmo's.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 mei 2009 tot en met 5 juni 2009 wordt één bezwaarschrift ingediend door de huidige verzoekende partij.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 17 juli 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede verleent op 8 september 2009 een gunstig preadvies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 15 oktober 2009 een gunstig advies, waarbij hij zich aansluit bij de planologische en ruimtelijke motivering van het schepencollege.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede verleent op 20 oktober 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen verleend volgend pre-advies:

...

Het openbaar onderzoek

Indien de activiteiten een klasse 2 milieuvergunning vereisen, zijn beide vergunningen inderdaad nodig, maar zij kunnen los van elkaar verleend worden.

Op basis van de door de watertoets werd het advies van de VMM gevraagd en bekomen. De voorwaarden in hun advies dienen nageleefd te worden.

...

Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

Het ontwerp kadert qua functie, vormgeving en materiaalgebruik in de bebouwde omgeving. Aangezien een 15m brede buffer dient gerespecteerd te worden, dient de regenwateropvang in de oostelijke buffer aangelegd te worden (op 15m van de zonegrens)

...

Het college van Burgemeester en Schepenen motiveert zijn standpunt als volgt:

Na grondig onderzoek van de bestaanbaarheid van de ontworpen constructie met de geldende voorschriften van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en van de verenigbaarheid van de aangevraagde constructie met de in de onmiddellijke omgeving bestaande ruimtelijke ordening, is het college van burgemeester en schepenen van mening dat de door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zijn advies geformuleerde motivering dermate afdoende en concreet is, dat het college van burgemeester en schepenen hieraan niets toe te voegen heeft. Het college van burgemeester en schepenen treedt het door de gemachtigde ambtenaar voor de provincie Oost-Vlaanderen uitgebrachte advies dan ook uitdrukkelijk bij en maakt dit advies tot het zijne.

Het voorliggende project heeft geen enkele invloed op het watersysteem, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. Er dienen dan ook geen voorwaarden of maatregelen te worden opgelegd. Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.
...

Deze vergunning werd onder de volgende voorwaarden verleend:

- De voorwaarden vermeld in het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar na te leven;
- De voorwaarden vermeld in de adviezen van de gemeentelijke brandweer en van VMM dienen nageleefd te worden.
- Regenwateropvang in de oostelijke buffer aan te leggen op min. 15 m van de zonegrens.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 27 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 4 februari 2010 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...
Gelet op de realisatie van voldoende ruime bufferstroken van 15m aan de zuidkant en van 21m aan de oostkant kan het project in voorliggende vorm worden aanvaard.

De voorziene beplanting van hoogstammig streekeigen loofhout vormt op deze breedte, in combinatie met een onderbegroeiing, een kwalitatieve inbuffering.

De realisatie van het wachtbekken aan de linkerzijde van de zuidelijke buffer over een breedte van 30m en een diepte van 9,50m – daar waar de bufferstrook slechts 15m breedte kent – is niet verzoenbaar met een hoogstammige beplanting op die plaats.

De oplossing, geformuleerd door het college en aanvaard door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, om dit wachtbekken te verplaatsen naar de oostelijke buffer met behoud van een minimale volwaardige bufferstrook van 15m (van de 21m brede strook) dient dan ook te worden bijgetreden. Dit dient evenwel het voorwerp uit te maken van een nieuwe aanvraag, in te dienen in eerste aanleg, waarbij aangaande dit wachtbekken voldoende gegevens verstrekt dienen te worden, en niet enkel een grondplan.

De door de gemeente opgelegde voorwaarden bieden immers onvoldoende rechtszekerheid zonder nieuwe plannen.
...”

Op 10 februari 2010 maakt de raadsman van de tussenkomenende partij zich kenbaar bij de verwerende partij en betwist de vaststellingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Met een aangetekende brief van 5 maart 2010 betekent de verwerende partij aan de verzoekende partij de kennisgeving van 4 maart 2010 houdende de stilzwijgende beslissing en deelt daarbij het volgende mee:

“ ...

De deputatie heeft binnen de decretale termijn van 75 dagen na de datum van ontvangst van het beroep, die afliep op 13 februari 2010, geen beslissing genomen.

Bijgevolg wordt het beroep geacht te zijn afgewezen en herleeft de beslissing genomen in eerste aanleg.

Deze brief geldt als kennisgeving van de stilzwijgende beslissing van de deputatie en wordt aan alle partijen toegezonden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 30 juli 2010 met nummer S/2010/0041 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij is eigenaar van een woning gelegen in de Keiberg, waar ook het bedrijf van de tussenkomende partij gevestigd is. Zij vreest dat de aangevraagde verharding voor bijkomende wateroverlast zal zorgen nu er niet voor voldoende afwatering is voorzien.

De verwerende partij lijkt het belang van de verzoekende partij niet te betwisten.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partij de ingeroepen nadelen niet concreet maakt en niet aantoont dat zij in persoonlijke naam optreedt, maar eerder lijkt te spreken in naam van ‘de buurt’.

Beoordeling door de Raad

Zoals reeds gesteld in het arrest van 30 juli 2010 met nummer S/2010/0041 is het niet omdat de verzoekende partij ook spreekt over de ‘buurtbewoners’ dat zij geen individueel en persoonlijk belang zou kunnen hebben bij het instellen van een beroep bij de Raad.

Wel zal de verzoekende partij de mogelijke hinder en nadelen voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk waarschijnlijk moeten maken dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing.

Het nabuurschap is op zich niet voldoende om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De verzoekende partij heeft in haar verzoekschrift geen afzonderlijk onderdeel gewijd aan haar belang. Zij heeft haar verzoekschrift ingediend zonder bijstand van een juridisch raadsman. Toch kan de Raad het belang van een verzoekende partij ook vaststellen wanneer dit belang voldoende blijkt uit de ingeroepen middelen, en zelfs uit het onderdeel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Bij de uiteenzetting van haar middelen betreft de verzoekende partij deze middelen niet op haar persoonlijke situatie. Zij beperkt er zich toe een opsomming te geven van de geschonden geachte regelgeving met betrekking tot de gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 1 oktober 2004 inzake hemelwaterputten.

Slechts in haar tweede middel uit de verzoekende partij de vrees dat de door de tussenkomende partij gevraagde bijkomende verhardingen een nefaste invloed zullen hebben op de nu reeds 'insufficiënte riolering' en zij voegt ter staving een aantal stukken bij.

Hoewel de Raad in het arrest van 30 juli 2010 met nummer S/2010/0041 heeft vastgesteld dat de ingeroepen nadelen de nodige ernst en concreetheid ontberen om tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing over te gaan, kan de Raad de ingeroepen hinder en nadelen wel aanvaarden als voldoende waarschijnlijk zodat zij als belanghebbende derde in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kan worden beschouwd. Ook het causaal verband tussen de ingeroepen wateroverlast en de aangevraagde werken is niet ondenkbaar, nu de verzoekende partij in de onmiddellijke omgeving woont en de aangevraagde werken een grote oppervlakte verharding omvatten en de kritiek op de uitgevoerde watertoets één der middelen is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan immers niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij moet kunnen aantonen om rechtsgeldig een beroep bij de Raad in te dienen.

De exceptie van de tussenkomende partij dient dan ook te worden verworpen. De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

1.

Met het arrest van 30 juli 2010 met nummer S/2010/0041 heeft de Raad, en dit ingaande op een exceptie van de tussenkomende partij, reeds geoordeeld dat enkel de stilzwijgende beslissing van de deputatie het voorwerp uitmaakt van het door de verzoekende partij ingediende beroep.

De stilzwijgende beslissing dient immers beschouwd te worden als een volwaardige aanvechtbare bestuursbeslissing, wat tevens blijkt uit artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO en de memorie van toelichting (*Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 189, nr. 561). De door de verzoekende partij in te roepen middelen dienen dan ook betrekking te hebben op de stilzwijgende beslissing.

De omstandigheid dat de betekening van de stilzwijgende beslissing de in artikel 4.7.21, §8 VCRO bedoelde van rechtswege schorsing van tenuitvoerlegging van de vergunning opheft, doet hieraan geen afbreuk.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt hierdoor niet opnieuw een in laatste aanleg gewezen vergunningsbeslissing. Ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep is de stilzwijgende beslissing van de deputatie immers in de plaats gekomen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen, dat in casu een positief vergunningsbesluit was.

De stilzwijgende beslissing van de deputatie dient derhalve als een op zich staande en aanvechtbare, in laatste aanleg genomen administratieve rechtshandeling te worden beschouwd, tot stand gekomen via de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2 VCRO. Dit brengt ook met zich mee dat de deputatie eigenlijk het ingestelde beroep ontvankelijk heeft verklaard, maar als ongegrond heeft afgewezen.

De exceptie die de tussenkomen partij nog inroept met betrekking tot het beweerd onontvankelijk ingediend administratief beroep, dient dan ook verworpen te worden.

2.

De bestreden stilzwijgende beslissing bevat uiteraard geen formele motivering en dus ook geen inhoudelijke motivering.

Hetgeen de tussenkomen partij ter ondersteuning, hetzij in haar nota en schriftelijke uiteenzetting, hetzij ter openbare terechtzitting aanbrengt, kan dit gebrek aan motivering niet ongedaan maken. Een vergunningsbesluit kan niet a posteriori formeel gemotiveerd worden.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij terzake geen standpunt inneemt.

De Raad kan dan ook niet beoordelen op welke gronden het beroep werd afgewezen.

Met de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2, laatste lid VCRO kan de Raad enkel overgaan tot een marginale toetsing van het interne recht en nagaan of de afwijzing van het administratief beroep niet is aangetast door een kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De Raad stelt ambtshalve vast dat de verwerende partij, door haar stilzwijgende beslissing, op een ongemotiveerde wijze de beroepsargumenten van de verzoekende partij in de administratieve procedure heeft afgewezen.

1.

Deze beroepsargumenten waren als volgt geformuleerd:

“..."

Volgens het bijgevoegd plan gaat het in feite om een nieuw aan te leggen betonvloer, met als afmetingen 91m op 57,8m.

O.i. is er in dit geval helemaal niet voldaan aan de doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid, noch aan de bepalingen van het GSV.

Zo is er geen sprake van (her)gebruik van het hemelwater; ook niet van infiltratie (het betreft een volledige betonvloer) of een infiltratievoorziening.

Tenslotte is er wel een buffer, onder vorm van een wachtbekken, maar daarover ontbreekt in de plannen alle verdere informatie.

Aldus kan er o.i. niet anders beslist worden dan dat het ontwerp niet voldoet aan de bepalingen van het GSV; dat een maximale infiltratie gewenst is, maar niet voorzien.

We stellen ons bovendien nog de vraag of dit hemelwater wel mag geloosd worden in de openbare gemengde riolering, als afvalwater.

Onze bezwaren kaderen in het feit dat de laatste 15 jaar, gemiddeld toch 1 x per jaar, de riolering ter hoogte van dit weggedeelte, met de aanwezige woningen, het regenwater niet kan verwerken. Waarbij dan via de riooldeksels het water op de weg terechtkomt, voorlopig zonder over de boordstenen te komen. Maar bij elke bijkomende watervracht moet worden afgewogen, om dit onevenwicht niet nog groter te maken.

...

2.

De Raad stelt tevens vast dat in het administratief dossier een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar aanwezig is waarbij wordt voorgesteld het administratief beroep in te willigen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt wel dat er, mits conforme uitvoering aan de adviezen van de Vlaamse Milieumaatschappij geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten is en dat de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid niet geschaad zijn, maar hij stelt tevens met betrekking tot de buffer het volgende vast:

“...

De realisatie van het wachtbekken aan de linkerzijde van de zuidelijke buffer over een breedte van 30m en een diepte van 9,50m – daar waar de bufferstrook slechts 15m breedte kent – is niet verzoenbaar met een hoogstammige beplanting op die plaats.

De oplossing, geformuleerd door het college en aanvaard door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, om dit wachtbekken te verplaatsen naar de oostelijke buffer met behoud van een minimale volwaardige bufferstrook van 15m (van de 21m brede strook) dient dan ook te worden bijgetreden. Dit dient evenwel het voorwerp uit te maken van een nieuwe aanvraag, in te dienen in eerste aanleg, waarbij aangaande dit wachtbekken voldoende gegevens verstrekt dienen te worden, en niet enkel een grondplan.

De door de gemeente opgelegde voorwaarden bieden immers onvoldoende rechtszekerheid zonder nieuwe plannen.

....”

Hieruit leidt de Raad vast dat volgens de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de ingediende plannen niet voldoende gegevens bevatten en dus onvoldoende waarborgen kunnen bieden.

3.

De beroepsargumenten van de verzoekende partij en het negatief advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar staan diametraal tegenover de ongemotiveerde afwijzingsbeslissing.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag steeds getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

De Raad stelt vast dat de stilzwijgende beslissing gekenmerkt wordt door een kennelijke onzorgvuldigheid van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, doordat de andersluidende

argumenten in verband met de goede ruimtelijke ordening uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, op grond waarvan zij haar beslissing dient te nemen, zelfs niet eens werden ontmoet.

In de mate de ingeroepen middelen de hierboven besproken aspecten van interne orde omvatten, worden zij in de aangegeven mate gegrondd verklaard.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij van 4 maart 2010, waarbij, op grond van artikel 4.7.23, §2, in fine VCRO, het administratief beroep van de verzoekende partij wordt afgewezen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede van 20 oktober 2009 houdende het verlenen aan de tussenkomende partij van een stedenbouwkundige vergunning voor het verharderen van een bedrijfsterrein op een percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS